

A l'acabar els cinc primers anys era de 74 milions

Quasi 300 milions de deute

Quan els auditors tanquen l'anàlisi de la gestió de Vimugrasa constaten que des de 1971 a 1978 havia totalitzat 114.460.716 pessetes de pèrdues i l'empresa quedava amb un deute d'arran 274 milions de pessetes. Un deute que, en aquests moments ha crescut sensiblement a causa dels interessos que van generant els crèdits que, al seu moment, van concedir Banesto i la Caixa d'Estalvis de Sabadell (uns 16 milions més Banesto, i uns 6 milions la Caixa de Sabadell). El 31 de juliol de 1980 es pot assegurar, doncs, que el deute de Vimugrasa es xifra en més de 295 milions de pessetes.

D'aquest deute, més de cent milions corresponen a Banesto, uns 40 a la Caixa d'Estalvis de Sabadell, gairabé 80 a proveïdors i creditors varis (d'aquests, gairebé 50 es deuen a Parkings i Obres) i més de 50 corresponen als, si fa o no fa 350 veïns que havien avançat quantitats a compte per a l'adquisició d'un habitatge. Entre els creditors, també hi figura amb 8 milions de ptes. l'ex-alcalde de la ciutat, el Sr. Llobet que va desembutxacar diners a uns quants compradors que reclamaven amb insistència la devolució dels acomptes.

Vimugrasa, però, no va presentar aquestes mateixes xifres al Jutjat quan va sol·licitar la suspensió de pagaments. Els crèdits de Banesto i de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, Vimugrasa els va "traspasar" a l'Ajuntament sense que hi pogués, com indica l'auditoria, cap base fonamentada per a fer-ho. El Ple de l'Ajuntament, a la sessió del mes de juliol de 1980 va declarar la lesivitat dels acords de l'Ajuntament anterior en acceptar el "traspàs" i ha iniciat un procés legal per poder-los revocar.

Des del punt de vista jurídic -

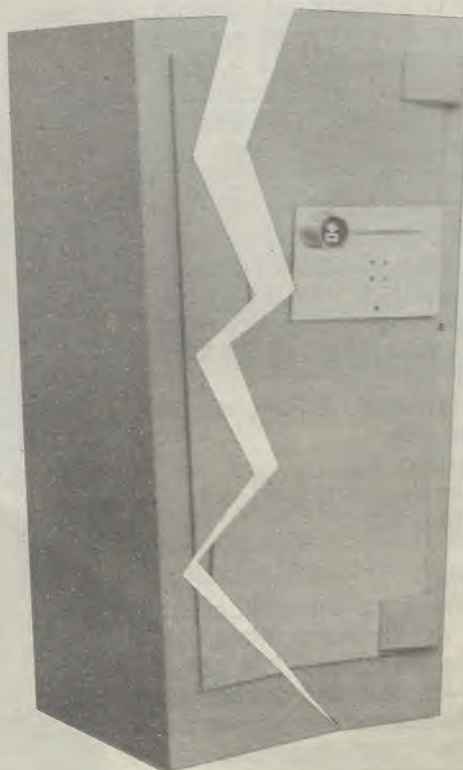
administratiu es té l'opinió que aquells acords (un d'aquests va tenir lloc el 30 de març de 1979, és a dir, quatre dies abans de les eleccions municipals) podrien incórrer en diversos defectes com el de no tenir l'informe previ de la Intervenció; habilitar despeses per a les quals no hi havia cap crèdit previst al pressupost i sobrepassar els límits del 25% de càrrega financera que tenen els Ajuntaments.

La gestió dels primers cinc anys va produir unes pèrdues que es podrien avaluar en 29 milions de pessetes i a aquesta xifra cal afegir el dèficit de construcció que es xifrava en gairebé 49 milions i mig de pessetes. A més d'aquesta pèrdua comptable que suma prop de 74 milions i mig cal tenir en compte l'important endeutament que origina un llast d'interessos que s'acumulen als comptes d'explotació dels exercicis següents.

Les pèrdues de Vimugrasa

	Vimugrasa	auditoria
1971	514.622	-----
1972	2.405.970	-----
1973	2.430.779	4.100.537
1974	4.243.965	6.460.905
1975	6.315.815	11.585.165
1976	3.839.005	12.567.491
1977	6.780.667	16.987.663
1978	-----	21.102.796

Com es pot apreciar, la diferència entre el que l'empresa assegurava que perdia i el que els auditors han pogut comprovar en base a la reconstrucció de dades obtingudes, és sensible. Els auditors donen com a vàlides les dades de 1971 i 1972 i pel que fa a les de 1978, Vimugrasa no les havia calculat.

Vimugrasa, a la fallida